

OPINIONS

Cañete, l'involucionista

La postura del ministre que preveia que l'aprovació del PHN seria un passeig militar va aixecar ampolles a les comarques ebrenques. L'alcalde de Deltebre, Jordi Casanova, les va titllar de "neonazis i involucionistes". "Està clar que l'aprovaran, perquè tenen les mateixes maneres que la Thatcher. És de jutjat de guàrdia", va afegir. Inacceptables, lamentables, dictatorials, preconstitucionals o irrespectuosos amb el sistema democràtic, van ser altres dels adjectius que va despertar la intervenció col·loquial, i carregada de mala llet, de Cañete

La Cambra, "amb els regants"

El 20 de novembre la Cambra de Comerç de Tortosa feia públic un manifest en què tot i anunciar la seua oposició al PHN i advertir de la seua suposada inconstitucionalitat, proposava a continuació la venda de l'aigua dels canals o, en últim cas, una negociació amb el PP per la via de les esmenes. La Cambra no volia que passés "el mateix que

amb el tren, en què tothom deia no, no, i al final va ser que sí sense res a canvi". El portaveu de la PDE, Manolo Tomàs, lamentava que la Cambra s'hagués alineat amb els regants. **"És una reedició de l'aliança que tant mal ha fet històricament a les Terres de l'Ebre entre determinades famílies de l'oligarquia tortosina i els cacics del Delta". "Ens estan obligant a obrir un debat que no volíem perquè, amb les seues propostes, intenten trencar la cohesió social"**, afegia Tomàs.

"De qui és l'aigua?"

A la secció d'opinió del periòdic del 10 de novembre, el professor d'Economia a l'IES de l'Ebre Emili Llorente, expressava en un article un dels arguments més esgrimits per la PDE contra les guerres de l'aigua: "Avui m'he adonat que l'aigua no és meua, que jo no puc decidir qui n'ha de beure, que jo no sóc qui ha de decidir què se n'ha de fer... De forma provisional i sense fonament jurídic, em nomeno propietari de l'aigua que veig pas-

sar...i he decidit que, com a habitant d'aquestes terres i abans que algú s'expliqui per mi, fer-me ressò del lema apuntat per Gerard Vergés [col·laborador de l'EBRE], de qui sé que no té cap acció ni ha cobrat cap dividend: rebuig i unitat".

Fulls de mà acusatoris

La PDE va repartir durant aquell mes de novembre uns fulls de mà en què s'assenyalava directament sis diputats ebrenques, tres de CiU (Marià Curto, Joan Sabanza i Joan Maria Roig), un del PP (Josep Curto) i dos del PSC (Josep Maria Simó i Antoni Sabaté). El text dels fulls acusatoris, que incloïa les fotografies dels sis parlamentaris, era: "PP i CiU ens venen lo riu i PSC no diu ni piu. A les Terres de l'Ebre diuen no i al Parlament voten sí o callen". **"No em sembla gens correcte que hagin utilitzat la nostra imatge com si fóssim delinqüents. Ells deuen saber per què ho han fet"**, va lamentar Sabanza. **"M'ha dolgut i crec que és una maniobra d'ERC"**, contra acusava Simó.

Al·legacions de la PDE i del govern d'Aragó contra el PHN

Tortosa Redacció

A finals de novembre del 2000 s'acabava el termini per a presentar al·legacions a l'avantprojecte de PHN. La PDE no va presentar unes al·legacions excessivament tècniques, en bona mesura per falta de temps, i es va limitar a constatar que no s'havia d'ixat participar a la societat; que les dades oficials es basaven en pluviometria dels últims 55 anys en lloc d'agafar els períodes de sequera com caldria en un riu mediterrani; que els plans de conca eren precipitats i no havien comptat amb les universitats, o que el 40% dels regs de Múrcia, territori receptor del transvasament plantejat, eren il·legals, entre altres qüestions. Apurant el termini, també va presentar les seues al·legacions el Govern d'Aragó, a través del seu president socialista Marcelino Igle-

sias (a la imatge). L'executiu aragonès manifestava que el riu Ebre només tenia uns excedents de 44 hectòmetres cúbics d'aigua anuals, i no pas els 1.030 que quantificava l'avantprojecte.

El calendari no oficial que circulava en cercles polítics i socials era que el Govern del PP preveia aprovar el PHN abans de l'estiu del 2001. ■